

Lectio Divina segédanyag

Szentmise **evangéliumi** szakaszaihoz
LELKIPÁSZTOROK – HITOKTATÓK – VILÁGIAK számára

Szerkesztési munka végrehajtói:

Biblikus nézőpont:

Asztalos Gábor, Geiszelhardt Sára,
Nyúl Viktor,

Liturgikus nézőpont

Mohay Réka

Patrisztikus nézőpont

Görföl Tibor, Haász Rebeka Anna,
Rácz Dávid,

Pedagógiai nézőpont:

Csonka Laura

Szemlélődési nézőpont

Mohay Réka, Rácz Édua Anna

Szerkesztő

Rácz Édua Anna

Tanítóhivatali nézőpont

Járai Ferenc,
Szabóné Nagy Katalin

Zenei nézőpont

Csonka Laura, Harag Márton,
Mohay Réka

Lektori szolgálatot teljesítettetek:

Biblikus nézőpont:

Kocsis Imre, Nyúl Viktor,

Liturgikus nézőpont

Nyúl Viktor

Nyelvi helyesség

Nagy Éva Anna,

Patrisztikus nézőpont

Görföl Tibor

Pedagógiai nézőpont:

Sipos Edit

Szemlélődési nézőpont

Nyúl Viktor

Tanító hivatali nézőpont

Nyúl Viktor

Zenei nézőpont

Csiszér László

Évközi 21. vasárnap

Mt 16,13-20

+ EVANGÉLIUM Szent Máté könyvéből

Te Péter vagy, és én neked adom a mennyek országának kulcsait.

Abban az időben: Amikor Jézus Fülöp Cezaréájának vidékére ért, megkérdezte tanítványaitól: „Kinek tartják az emberek az Emberfiát?” Ezt válaszolták: „Van, aki Keresztelő Jánosnak, van, aki Illésnek, mások Jeremiásnak vagy valamelyik prófétának.” Ő tovább kérdezte őket: „Hát ti, kinek tartotok engem?” Simon Péter válaszolt: „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.” Erre Jézus azt mondta neki: „Boldog vagy Simon, Jónás fia, mert nem a test és a vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az én mennyei Atyám. Ezért mondom neked, hogy te Péter vagy, és én erre a sziklára építem Egyházamat, s a pokol kapui nem vesznek erőt rajta. Neked adom a mennyek országának kulcsait: Amit megkötsz a földön, meg lesz kötve a mennyben is, és amit feloldasz a földön, fel lesz oldva a mennyben is. Akkor lelkére kötötte a tanítványoknak, el ne mondják senkinek, hogy ő a Messiás.

Ezek az evangélium igéi.

1. Lectio – olvasás

1.1. Biblikus vonal

1.1.1. Görög szöveg szó szerinti fordítása

13 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου ἡρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων, Τίνα λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου;

Jézus pedig Fülöp Cezaréájának vidékére menve kérdezte az ő tanítványait mondva: „Mit mondanak az emberek, hogy ki az Emberfia?”

14 οἱ δὲ εἶπαν, Οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν, ἄλλοι δὲ Ἡλίαν, ἕτεροι δὲ Ἰερεμίαν ἢ ἓνα τῶν προφητῶν.

Azok pedig mondták: „egyesek (szerint) Keresztelő János, mások (szerint) Illés, mások (szerint) Jeremiás vagy egy a próféták közül.”

15 λέγει αὐτοῖς, Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι;

Mondja nekik: „Viszont ti mit mondotok, ki vagyok én?”

16 ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπεν, **Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος.**

Simon Péter pedig válaszolva mondta: „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.”

17 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, **Μακάριος εἶ**, Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέν σοι ἀλλ’ ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Felelve pedig Jézus mondta neki: „Boldog vagy, Simon, Jónás fia, mert test és vér nem nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az én Atyám, a mennyekben lévő.

18 καὶ γὰρ δέ σοι λέγω ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν καὶ πύλαι ᾗδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς.

És én viszont mondom neked: te Péter vagy, és erre a sziklára fogom építeni az egyházamat, és az alvilág kapui sem fogják legyőzni.

19 δώσω σοι τὰς κλεῖδας τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Neked fogom adni a mennyek királyságának a kulcsait, és amit megkötsz a földön, megkötött lesz a mennyekben, és amit feloldasz a földön, feloldott lesz a mennyekben.”

20 τότε διεστείλατο τοῖς μαθηταῖς ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Χριστός.

Akkor megparancsolta a tanítványoknak, hogy ne mondják el senkinek, hogy ő a Krisztus.

1.1.2. Legfontosabb magyar fordítások

Nova Vulgata	Szent István Társulati Biblia	Jeromos fordítás	Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás	Károli Gáspár revideált fordítása	Simon Tamás László O.S.B. Újszövetség-fordítása
¹³Venit autem Iesus in partes Cæsareæ Philippi et interrogabat discipulos, dicens: „Quem dicunt homines esse Filium hominis?”. ¹⁴At illi dixerunt: „Alii Ioannem Baptistam, alii autem Eliam, alii vero Ieremiam, aut unum ex prophetis”. ¹⁵Dicit illis: „Vos autem quem me esse dicitis?”. ¹⁶Respondens Simon Petrus dixit: „Tu es Christus, Filius Dei vivi”. ¹⁷Respondens autem Iesus dixit illis: „Beatus es, Simon Bariona, quia caro et	¹³Amikor Jézus Fülöp Cezáreájának vidékére ért, megkérdezte tanítványaitól: „Kinek tartják az emberek az Emberfiát?” ¹⁴Igy válaszoltak: „Van, aki Keresztelő Jánosnak, van, aki Illésnek, Jeremiásnak vagy valamelyik másik prófétának.” ¹⁵Jézus most hozzájuk fordult: „Hát ti mit mondtok, ki vagyok?” ¹⁶Simon Péter válaszolt: „Te vagy Krisztus, az élő Isten Fia.” ¹⁷Erre Jézus azt mondta neki: „Boldog vagy,	¹³Amikor Jézus Fülöp Cezáreájának vidékére ment, megkérdezte tanítványait: »Kinek tartják az emberek az Emberfiát?« ¹⁴Ők ezt felelték: »Egyesek Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek, mások meg Jeremiásnak, vagy egynek a próféták közül.« ¹⁵Erre megkérdezte őket: »És ti kinek tartotok engem?« ¹⁶Simon Péter válaszolt: »Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.« ¹⁷Jézus azt felelte neki: »Boldog vagy, Simon, Jónás fia! Mert nem a test és vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az	¹³Amikor Jézus Fülöp Cezáreájának vidékére érkezett, megkérdezte tanítványait: „Kinek tartják az emberek az Emberfiát?” ¹⁴Azok így válaszoltak: „Van, aki Keresztelő Jánosnak, van, aki Illésnek, van, aki Jeremiásnak vagy valamelyik prófétának.” ¹⁵Jézus tovább kérdezte: „Hát ti kinek tartotok engem?” ¹⁶Simon Péter válaszolt: „Te vagy a Messiás, az élő Isten fia.” ¹⁷Erre Jézus azt mondta neki: „Boldog vagy Simon, János fia!	¹³Mikor pedig Jézus Cézárea Filippi környékére méne, megkérdezte tanítványait, mondván: Engemet, embernek Fiát, kinek mondanak az emberek? ¹⁴Ők pedig mondanak: Némelyek Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek, megint mások Jeremiásnak vagy valamelyik prófétának. ¹⁵Ezt mondta nekik: - Hát ti kinek mondotok engem? ¹⁶Simon Péter így felelt: - Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia. ¹⁷Jézus így válaszolt neki: - Boldog vagy Simon, Jónás fia,	¹³Amikor Jézus Caesarea Philippi vidékére ért, megkérdezte tanítványait: - Kinek mondják az emberek az Emberfiát? ¹⁴Ők így feleltek: - Némelyek Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek, megint mások Jeremiásnak vagy valamelyik prófétának. ¹⁵Ezt mondta nekik: - Hát ti kinek mondotok engem? ¹⁶Simon Péter így felelt: - Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia. ¹⁷Jézus így válaszolt neki: - Boldog vagy Simon, Jónás fia,

sanguis non revelavit tibi sed pater meus, qui in caelis est. ¹⁸Et ego dico tibi: Tu es Petrus, et super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam; et portae inferi non praevalent adversum eam. ¹⁹Tibi dabo claves regni caelorum; et quodcumque ligaveris super terram, erit ligatum in caelis, et quodcumque solveris super terram, erit solutum in caelis.”. ²⁰Tunc praecepit discipulis, ut nemo in diceret quia ipse esset Christus.	Simon, Jónás fia, mert nem a test és vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az én mennyei Atyám. ¹⁸Én is mondom neked: Péter vagy, erre a sziklára építem egyházamat, s az alvilág kapui sem vesznek rajta erőt. ¹⁹Neked adom a mennyek országa kulcsait. Amit megkötsz a földön, a mennyben is meg lesz kötve, s amit feloldasz a földön, a mennyben is fel lesz oldva.” ²⁰Aztán lelkére kötötte tanítványainak, ne mondják el senkinek, hogy ő a Krisztus.	én Atyám, aki a mennyekben van. ¹⁸Én pedig mondom neked: Te Péter vagy, és én erre a kösziklára fogom építeni egyházamat, s az alvilág kapui nem vesznek erőt rajta. ¹⁹Neked adom a mennyek országának kulcsait. Amit megkötsz a földön, meg lesz kötve a mennyekben is, és amit feloldasz a földön, föl lesz oldva a mennyekben is.« ²⁰Ezután meghagyta a tanítványoknak, hogy senkinek se mondják el, hogy ő a Krisztus.	Nem test és vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az én mennyei Atyám. ¹⁸S én azt mondom neked: Te Péter vagy, és én erre a sziklára építem egyházamat és a pokol kapui nem vesznek erőt rajta. ¹⁹Neked adom a mennyország kulcsait. Amit megkötsz a földön, megkötött lesz a mennyben is, és amit föloldasz a földön, a mennyben is föloldott lesz.” ²⁰Azután lelkére kötötte tanítványainak, senkinek se mondják, hogy ő a Messiás.	nem test és vér jelentette ezt meg neked, hanem az én mennyei Atyám. ¹⁸De én is mondom neked, hogy te Péter vagy, és ezen a kösziklán építem fel az én anyaszentegyházamat, és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat. ¹⁹És neked adom a mennyek országának kulcsait; és a mit megkötsz a földön, a mennyekben is kötve lesz; és a mit megoldasz a földön, a mennyekben is oldva lesz. ²⁰Akkor megparancsolá tanítványainak, hogy senkinek se mondják, hogy ő a Jézus Krisztus.	mert nem test és vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az én mennyei Atyám. ¹⁸Én pedig ezt mondom neked: te Péter vagy, és én ezen a sziklán építem fel egyházam, és az alvilág erői nem fognak diadalmaskodni rajta. ¹⁹Neked adom a mennyek országának kulcsait, és amit megkötsz a földön, meg lesz kötve a mennyekben is, és amit feloldasz a földön, fel lesz oldozva a mennyekben is. ²⁰Akkor megparancsolta tanítványainak, hogy ne mondják el senkinek, hogy ő a Krisztus.
--	---	---	---	---	---

1.1.3. Szöveg behatárolása

Az epizód helyszínének pontos megnevezése (Fülöp Cezaréájának vidéke – Mt 16,13), illetve Jézus kérdése a róla alkotott emberi véleményekről (Mt 16,13) jelzik a szakasz kezdetét. A Mt 16,21. versben már egy újabb jelenet kezdődik, amelyben a téma is megváltozik: Jézus a rá váró jeruzsálemi eseményekről beszél tanítványainak. Így az általunk vizsgálendő epizódot a Mt 16,13-20. versek közt határolhatjuk be.

1.1.5. Szószerinti értelmezés

Az evangélista ezzel az epizóddal Jézus és Péter identitását hangsúlyozza. Jézus a Krisztus és az élő Isten Fia, ahogy Simon Péter helyesen megvallja a mennyei Atya természetfeletti segítségével. Jézus pedig tanúságot tesz az első apostolról, boldognak és Péternek ('Sziklának') nevezve őt, akire egyházát építeni kívánja.

Továbbá ezzel a szakasszal Máté nyomatékosítja, hogy az egyház isteni alapítású, illetve hogy maga Jézus akarta, hogy az egyháza Péterre, és az ő utódaira: a római pápákra épüljön. Az Úr szavaival bátorít az evangélista, hogy az egyházat nem győzheti le semmilyen ellenséges erő: mindig számíthat alapító Mestere támogatására (vö. Mt 28,20), de hűnek kell maradnia Jézus Krisztushoz.

1.1.6. Kulcsszavak elemzése

Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος (*Szű ej ho Khrisztosz ho bűjosz tú Theú tú dzóntosz*): 'te vagy a Felkent, az élő Isten Fia' (Mt 16,16)

A „Χριστός” ('Felkent') kifejezést többen mondják Máté evangéliumában, de ők nem vallják, hogy Jézus a Messiás: Heródes (Mt 2,4); a hamis tanúk (Mt 24,5.23); a főpap (Mt 26,63); a gúnyolódók csoportja (Mt 26,68); Pilátus (Mt 27,17.22). Egyedül Péter az a tanítvány a többiek közül, név szerint is hangsúlyozva, aki megfogalmazza, hogy Jézus a Felkent. Ezt a hitvallást Jézus közvetlenül válaszával is megerősíti ezután (Mt 16,17), illetve azáltal, hogy saját magáról így beszél az epizód végén ő is (Mt 16,20).

Az apostol nemcsak a fenti titulust vonatkoztatja Jézusra, hanem őt az Isten Fiának is vallja. A „υἱός (τοῦ) θεοῦ” ('/az/ Isten Fia') szókapcsolatot Máténál Jézus nem, hanem mások használják, többször ellenséges hangnemben, nem hitvallás gyanánt: a kísértő (Mt 4,3.6); a két megszállott (Mt 8,29); Kaifás (Mt 26,63); a gúnyolódók (Mt 27,40.43). Ezzel szemben mind a tanítványok, a vízen járó Urukat látva, mind a keresztre Feszítettet szemlélő százados kijelenti

Jézusról, hogy ő az Isten Fia (Mt 14,33; 27,54). Habár az apostol vallomását nem előzi meg látható, rendkívüli esemény, mint az előbbi két esetben (Mt 14,33; 27,54), szavai közvetlen válasz Mestere kérdésére (Mt 16,15), továbbá az Atya külön, neki szóló kinyilatkoztatásának gyümölcse (Mt 16,17). Péter Mestere identitásának lényegét az Atyával való viszonyában ragadja meg. Míg Keresztelő János, Illés, Jeremiás és a próféták emberek voltak, addig Jézus sokkal nagyobb: ő egyedüli és sajátos módon az Isten Fia, ahogy a névelős „ὁ υἱός” (‘a Fiú’) szó is hangsúlyozza.

Végül pedig a zsidóság körében Istenre gyakran használt „ζῶντος” (‘élőnek’) szóval (MTörv 5,26; Zsolt 42,3; 84,3; Oz 2,1; Mt 26,63; ApCsel 14,15; Róm 9,26) Simon Péter azt is megvallja (16,16), hogy Isten az egyetlen élő Isten a pogány istenségek, bálványok tömegében, melyeket Fülöp Cezaréájában is tiszteltek a pogányok. Így Péter a helytelen vagy legalábbis nem kielégítő véleményekkel szemben a teljes valóságot fogalmazza meg ünnepélyesen Jézusról: Ő a Felkent, Ő az élő Isten Fia.

Μακάριος εἶ (*Makariosz ej*): ’boldog, szerencsés vagy’ (Mt 16,17)

A ’boldog(ok)’ szó többször megjelenik Máté evangéliumában (Mt 5,3-11; 11,6; 13,16; 16,17; 24,46), de egyes szám második személyű megszólítással, s névvel együtt (Simon) egyedül ebben a

szakaszban fordul elő, ami kiemeli Simon Péter személyét a többi tanítvány közül. Az első apostol boldogságának természetfeletti oka van: a mennyei Atya nyilatkoztatta ki neki, hogy kicsoda Jézus Krisztus, amit az imént megvallott (Mt 16,16). Ezt a boldogságot senki és semmi nem veheti el tőle, még a későbbi tagadásának bűne sem (Mt 26,69-75). Ahogy Péter, úgy minden keresztyén tanítvány boldogságának alapja, hogy tudja és megvallja: Jézus a Megváltó és az élő Isten Fia.

2. Meditáció – elmélkedés

2.1. Patrisztikus vonal

2.1.2. Atyák Bibliájából összefoglalás

Az engedelmesség az isteni kegyelem ajándéka. De ezt kell meg is kell becsülni, meg is kell tartani, nem szabad eltékozolni. Ennek legjobb módja pedig az alázatos viselkedés. Péterben ez megvolt. Érvényes rá Jézus szava: „*Dicsőítelek, Atyám, ég és föld Ura, hogy az okosak és a bölcsék elől elrejtetted ezeket és a kicsinyeknek kinyilatkoztattad.*” (Mt 11, 25b). Péterben kettő fontos erény volt megtalálható, amelyek miatt rá bízta Krisztus Urunk a mennyek országának a kulcsait, a hit és a szeretet. A kulcsokat kapta meg hite miatt, és a nyáj fölé rendeltetett szeretete miatt. Ez megnyilvánul Jézus és a közötté lévő párbeszédben. Itt a

hitét kéri tőle, majd feltámadása után kérdezi meg, hogy szereti –e. Megvallja Jézus Krisztus istenségét és emberségét, amikor azt mondja: „*Te vagy a Krisztus*”, ezzel emberségét mondja ki, hiszen a Krisztus fölkentet jelent, és az embereket szokták felkenés által szolgálatra rendelni. Majd így folytatja a hitvallást: „*az élő Isten Fia*”, ezzel pedig egyértelműen Krisztus Urunk istenségét juttatja kifejezésre. Ezt kimondani abban a pillanatban, amikor semmilyen zsinat erről nem írt, semmilyen teológiai munka erről nem született, csak Isten kegyelméből mondhatta, nem pedig emberi okoskodásból. Ez a hitvallás pedig szikla lett, melyre hitünk épül Jézus Krisztusban. Krisztus az alap, erről számol be a Korintusiakhoz írt levél: „*A lerakott alapon kívül, amely Jézus Krisztus, mást senki nem rakhat.*” (1Kor 3, 11) De léteznek úgymond másodrendű alapok. Ilyen Péter apostol is, akit maga Jézus Krisztus tett ilyen alappá. Ilyen alapoknak tekintjük a prófétákat, az apostolokat is.

Vö.:Ince III., Sermo 21 (Innocenzo III, Sermo 21)

2.2.Tanítóhivatali vonal

2.2.1. Katolikus Egyház Katekizmusa

„AZ ORSZÁG KULCSAI”

551. Jézus nyilvános életének kezdetétől fogva férfiakat választott ki, szám szerint tizenkettőt, hogy vele legyenek és részesedjenek küldetésében (vö. Mk 3,13-19). Részt adott nekik hatalmából „és elküldte őket, hogy hirdessék Isten országát és gyógyítsanak betegeket” (Lk 9,2). Örökre Krisztus országához tartoznak, mert Ő általuk vezeti az Egyházat:

„Ezért nektek adom az országot, mint ahogy Atyám nekem adta, hogy majd asztalomnál egyetek és igyatok országomban, és trónon ülve ítélkezzetek Izrael tizenkét törzse fölött” (Lk 22,29-30).

552. A Tizenkettő kollégiumában Simon Péteré az első hely (vö. Mk 3,16; 9,2; Lk 24,34; 1Kor 15,5). Jézus egyedülálló küldetést bízott rá. Az Atyától jövő kinyilatkoztatás erejével Péter megvallotta: „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia” (Mt 16,16). Akkor a mi Urunk kinyilvánította neki: „Te Péter vagy, és én erre a sziklára fogom építeni Egyházamat, és a pokol kapui nem vesznek erőt rajta” (Mt 16,18). Krisztus, az „eleven Kő” (vö. 1Pt 2,4) biztosítja Péterre épített Egyháza számára a halál hatalmai fölötti

győzelmet. Péter megvallott hite miatt az Egyház rendíthetetlen sziklája marad. Az lesz a küldetése, hogy ezt a hitet őrizze, nehogy valaha megfogyatkozzon, és megerősítse benne testvéreit (vö. Lk 22,32).

553. Jézus különleges tekintélyt bízott Péterre: „Neked adom a mennyek országának kulcsait; amit megkötsz a földön, megkötött lesz a mennyben is, és amit föloldasz a földön, föloldott lesz a mennyben is” (Mt 16,19). A „kulcsok hatalma” a teljhatalmat jelenti Isten házának kormányzására, ami az Egyház. Jézus, a „Jó Pásztor” (Jn 10,11) e megbízatást föltámadása után megerősítette: „Legeltesd bárányaimat” (Jn 21,15-17). Az „oldás” és a „kötés” hatalma teljhatalmat jelent a bűnbocsánatra, tantételek megfogalmazására és fegyelmi döntések meghozatalára az Egyházban. Jézus ezt a hatalmat az Egyházra bízta az apostolok (vö. Mt 18,18) és különösképpen Péter szolgálata által, akire mint egyre az Ország kulcsait kifejezetten rábízta.

A PÜSPÖKI KOLLÉGIUM ÉS FEJE, A RÓMAI PÁPA

880. Amikor Krisztus megalkotta a Tizenkettőt, „kollégiumként, azaz állandó csoportként alkotta meg, és a közülük kiválasztott Pétert állította az élre” (LG 19). „Amint az Úr rendelkezése alapján

Szent Péter és a többi apostol egy apostoli kollégiumot alkot, ugyanígy a római Pápa, Péter utóda és a püspökök, az apostolok utódai kapcsolódnak egymáshoz.” (LG 22; vö. CIC 330.)

881. Az Úr egyedül Simonból, akinek a Péter nevet adta, alkotta meg Egyháza szikláját. Neki adta az Egyház kulcsait (vö. Mt 16,18-19); őt az egész nyáj pásztorává tette (vö. Jn 21,15-17). „Azt az oldó és kötő hivatalt azonban, amit Péter kapott, a fejével kapcsolatban álló apostolkollégium is megkapta” (LG 22). Ez a pásztori hivatal, mely Péteré és a többi apostolé, az Egyház alapjaihoz tartozik. A római Pápa primátusa alatt a püspökök folytatják.

882. A pápa, Róma püspöke és Szent Péter utóda „örök és látható princípiuma és alapja mind a püspökök, mind a hívők sokasága egységének” (LG 23). „A római pápának ugyanis hivatalából fakadóan - mert Krisztus helyettese és az egész Egyház pásztora - teljes, legfőbb és egyetemes hatalma van az Egyház fölött, melyet mindig szabadon gyakorolhat.” (II. Vatikáni Zsinat: Lumen Gentium dogmatikus konstitúció, 22; vö. II. Vatikáni Zsinat: Christus Dominus határozat, 2, 9.)

883. „A püspökök kollégiumának vagy testületének csak akkor van tekintélye, ha a római pápával, Péter utódával mint fejjével együtt értjük.” Ezen föltétellel „hordozó alanya az egész Egyházra kiterjedő legfőbb és teljes hatalomnak, de ezt a hatalmat csak a római pápa beleegyezésével gyakorolhatja” (LG 22; vö. CIC 336.)

884. „Az egyetemes zsinaton a püspökök testülete ünnepélyes módon gyakorolja az egész Egyházra szóló hatalmat.” (CIC 337.) „Egyetemes zsinatról csak akkor van szó, ha Péter utóda megerősíti vagy legalább elfogadja.” (LG 22.)

885. „Ez a kollégium, amennyiben sokakból áll, Isten népének sokféleségét és egyetemességét, amennyiben pedig egy főhöz tartozik, Krisztus nyájának egységét fejezi ki.” (LG 22.)

886. „Az egyes püspökök viszont az egység látható princípiumai és az egység alapjai részegyházaiban.” (LG 23.) Mint ilyenek „pásztori feladatukat (...) csak Isten népének rájuk bízott része fölött gyakorolják” (LG 23.) a papok és a diakonusok segítségével. Mint a püspöki kollégium tagjai azonban valamennyien részt vesznek az összes egyház gondjában (vö. II. Vatikáni Zsinat: Christus Dominus határozat, 3.), elsősorban azért, hogy „jól kormányozzák saját egyházukat mint az egyetemes Egyház részét”.

Így járulnak hozzá „a teljes misztikus test javához, amely egyben a részegyházak teste is” (LG 23.). E gondoskodásnak különösen a szegényekre (vö. Gal 2,10), a hitükért üldözöttekre, valamint a világszerte tevékenykedő misszionáriusokra kell kiterjednie.

887. A szomszédos és egységes kultúrájú részegyházak egyháztartományokat vagy még nagyobb, patriarkátusnak vagy régióknak nevezett egységeket alkotnak (vö. Canones Apostolorum, 34.: SC 336, 284). Ezeknek az egységeknek püspökei szinódusokra vagy tartományi zsinatokra gyűlhetnek össze. „Napjainkban a püspöki konferenciák hasonló módon sokféle és hatékony segítséggel járulhatnak hozzá ahhoz, hogy a kollegialitás szelleme kézzelfogható módon megnyilatkozzék.” (LG 23.)

2.3.Liturgikus vonal

2.3.1. Evangéliumi szakasz kapcsolódási pontjai a szentmise szertartásának szövegeivel

A mai *evangéliumi szakasz*(Mt 16,13-20) Péter hitvallását és Jézus erre való válaszát mutatja be számunkra. Péter az, akire Krisztus egyháza épül. Ehhez hasonló gondolatvilág tárul fel az olvasmányban (Iz 22,19-23), mely több ponton párhuzamba állítható a Péterről szóló szakasszal: a hatalom kézbeadása, Dávid házának illetve a mennyek országának kulcsai, a nyitás és zárás,

illetve oldás-kötés feletti hatalom közvetítése, valamint a kiválasztott személy szilárdságának kiemelése.

A liturgia szövegeinek nagy részében (*kezdőének, könyörgés, válaszos zsoltár, áldozás utáni könyörgés*) megjelenik az erőért való könyörgés, hogy Krisztus Péterre alapozott egyháza hűséges lehessen Istenhez, s az ő tetszésére élhessen – ennek háttérében érezhetjük az egyház törekénységét is: Krisztus emberre, emberekre alapozza egyházát, melyen nem vesznek erőt a pokol kapui. A kísértés, az emberi esendőség és a bűn azonban minduntalan megjelenik benne: erre maga Péter apostol későbbi, elsősorban félelemből elkövetett tagadása a legkézenfekvőbb példa. Krisztus azonban mégis bizalommal volt Péter iránt – az egyház könyörgéseiben megjelenik a vágy, hogy ehhez a bizalomhoz méltóképp élhessen.

A *válaszos zsoltárban* (Zsolt 137,1-2a.2bc-3.6 és 8bc) egy konkrét kapcsolódási pont az evangéliumhoz a „szent nevedet megvallom” kifejezés – ez Péter hitvallására is utal.

A *szentlecke*(Róm 11,33-36) dicsőítő szövege megnyugvást és biztatást ad a hallgatóság számára: az Úr bölcsessége és tudása mélységesen gazdag, útjai megfoghatatlanok és kifürkészhetetlenek – ha úgy is érezzük időnként, hogy az egyház messze került Isten szándékától, azt nem szabad elfelejtenünk, hogy az Úr azt is átlátja, amit mi nem, és nem veszi le rólunk a szemét, nem hagyja a pokol erőit győzedelmeskedni.

Az *alleluja* vers az aktuális evangéliumból idéz (Mt 16,1).

Az *egyetemes könyörgések* szintén több ízben kötődnek az evangélium gondolatához. Már a „rendíthetetlen” bizalom kifejezés a szikla-hasonlatra utal. A pápa, püspökök és papok sziklaszilárd helytállásáért imádkozik az első könyörgés. Péter

hitvallása kapcsán a mi hitvallásunkhoz kér erőt a harmadik. A negyedik azért könyörög, az Egyház feloldozása megnyissa a mennyek kapuját számunkra. A papi záró könyörgés az Egyház szilárdságáért, és a biztonság benne való megtalálásáért imádkozik.

A *felajánló könyörgés* annak ad hangot, hogy a Péterre alapozott új választott nép, az egyház egységben és békességben élhessen.

2.3.2. Liturgikus énekek

Gitáros énekek:

„Boldog vagy Simon, Jónás fia, mert nem a test és a vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az én mennyei Atyám.” (Mt 16,17)

Kotta: Cseraljai Ifis énekek

Halló szívet adj nekem

Halló szívet adj nekem, /C

Add szavadat értenem, /a

Istenem, Istenem, /d

Halló szívet, adj nekem. /G C

Csendességben, harsogásban,

Hétköznapi tompaságban,

Istenem, Istenem,

Halló szívet, adj nekem.

„Boldog vagy Simon, Jónás fia, mert nem a test és a vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az én mennyei Atyám.” (Mt 16,17)

Hanna Projekt – Menedék

<https://www.youtube.com/watch?v=MfwkvHoPueQ>

„Simon Péter válaszolt: „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.” Erre Jézus azt mondta neki: Boldog vagy Simon, Jónás fia, mert nem a test és a vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az én mennyei Atyám.” (Mt 16,16-17)

Adj nekem, Uram, imádó szívet

<https://www.youtube.com/watch?v=nlq8E5MCMM4>

Kotta: [aszlek.univ.hu/data/sheets/doc/ZeneNemSzolMar.doc](https://www.univ.hu/data/sheets/doc/ZeneNemSzolMar.doc)

D **D^{Cis}**

Zene nem szól már

Em

és minden távol jár,

A⁴ A

Jöhetek Hozzád;

D **D^{Cis}**

Mit is mondhatnék,

Em

Mit hozhatnék Eléd,

A⁴ A

Mi Neked is érték?

Em **D^{Fis}** **A**

Többet, mint egyszerű dalt,

Em

ami halkan elhal,

D^{/Fis} A

Hadd hozzam azt, amit vársz

Em D^{/Fis} A

Tudom, hogy mélyebbre látsz,

Em

Pusztta felszínen át,

D^{/Fis} A

Bennem Te kincset találsz.

D D^{/Cis}

R.: Adj nekem Uram imádó szívet,

Em D^{/Fis} G A D

Ami csak Rólad szól, csak Rólad szól, Jézus

D^{/Cis}

Ne ródd fel nekem, hogy mássá tettem,

Em D^{/Fis} G A D

Ami csak Rólad szól, csak Rólad szól, Jézus.

Szavak nem tudnák elmondani, Atyám, ami méltó Hozzád.

Lehet semmim sincs, mit adhatnék Neked, fogadd lényemet!

„Hát ti, kinek tartotok engem?” (Mt 16,15)

Az ajtód előtt állok és zörgetek

<https://www.youtube.com/watch?v=kg2Ldm9Gphs>

Kotta: <http://golgotakistarcsa.hu/kotta/az-ajtod-elott-allok/>

Intro: hm /// E /// G / A / hm /// 2x

Vers 1

Az ajtód előtt állok és zörgetek,
G hm
Arra várok, hogy bebocsáss.
hm E
Szíved ajtaján kívül nincs kilincs,
G A hm
Csak rajtad áll a nagy találkozás.

Refrén

Ó halld meg hangom és válaszolj,
G A hm
Nyisd meg szíved ajtáját!
hm E
Ó halld meg hangom és válaszolj,
G A hm/// E/// G/A/ hm///
Hogy velem együtt vacsorálj.

Vers 2

Kérdezed ki az aki kívül áll,
Jézus vagyok, Isten Fia.
Életem adtam bűnös emberért,
Hogy ne kelljen meghalnia.

2.4. Pedagógiai vonal leírása:

2.4.1. Tantörténetek

„Hát ti, kinek tartotok engem?” (Mt 16,15)

Irma Bacsí – Már ma el kell döntened!

Cromwell, a híres angol államférfi idejében egy fiatal férfit lázadás miatt halálra ítélték. Amikor felesége meghallotta a hírt, Cromwellhez sietett, lábához borult, és sírva kérte, hogy engedje el a büntetést.

A szigorú bíró azonban így felelt:

„Fellázd az állam ellen, és az igazság halálát követeli. Holnap este naplementekor, amikor az esti harangszó megcsendül, feje legördül a homokba.”

A kivégzés előtti éjszakát mind az elítélt, mind hozzátartozói is vigasztalhatatlanul töltötték. A következő este vajon valóban örökre elválasztja őket egymástól?

Napközben a piactéren egyre nőtt a tömeg. Barát és ellenség oda gyülekezett, hogy szemtanúja legyen a fiatal férfi kivégzésének. Végre érkezett az idő, a foglyot a hóhér elé vezették. Mindenki nagy izgalommal várta a toronyból a harangkondulást. Harangszó azonban nem hallatszott. A bíró türelmetlenkedni kezdett. Elküldtek néhány szolgát a haranghoz, hogy nézzenek utána, mi történhetett. Rettenetes kép fogadta a férfiakat. A harang nyelvén egy fiatal, gyenge asszony függött, hogy minden egyes alkalommal, amikor a vasnyelvnek a harang falához kellett ütődnie, kezét közé tegye. A harang és nyelve már véres volt, és vér csöpögött a földre is. A szolgák felismerték az elítélt feleségét, és majdnem kővé váltak.

A hír gyorsan eljutott a bíróhoz. A téren halálos csend lett. Mindenki rendkívüli eseményt sejtett. Az elítéltnak a torkában dobogott a szíve. Most mi fog történni? — Közben a halálraítélt feleségét lehozták a térre. Amikor a bíró meglátta az asszony szétvert kezét, könny szökött a szemébe, és azt mondta neki:

„Megbűnhődtél a férjed vétkéért és megmentetted az életét! A férjed szabad!”

Azonnal kiadta a hóhérnak a parancsot, hogy tegye el pallosát, majd hazaküldte a kíváncsi tömeget.

Senki sem tudná leírni a viszontlátást a férfi és családja között. El lehet képzelni, milyen érzésekkel ápolhatta a megmentett férfi felesége kezét és milyen tisztelettel nézhettek a gyerekek anyjuk kezére! A sebhelyek évekkel később is ékesen beszéltek. „Ezt tettem érted!”

Kedves Olvasó! Tudsz ilyen kezekről?

Ezek Jézus Krisztus kezei! Kimondhatatlan fájdalommal véreztek érted és értem. Áldozata összehasonlíthatatlanul nagyobb és többet jelent, mint ennek a fiatalasszonynak szeretetből való tette. Nemcsak kezét és lábát verték át a szögek a Golgota keresztnél értünk, hanem egészen a halálba adta magát, mert szeret minket!

Értünk, a lázadókért, Isten ellenségeiért, az örök halálra ítéltékért
lépett a résbe, és bűnhődött vérével a vétkeinkért.

Megváltott az örök ítélettől.

Képes vagy továbbra is hitetlenségben élni, anélkül hogy Isten után
érdeklődnél?

Komolyan vissza akarod utasítani Isten szeretetét, megveted, amit
Jézus érted tett és érted szenvedett?

Forrás: <http://havannacsoport.hu/index.php/kereszteny-tanitasok/mar-ma-el-kell-doentened>

Kép forrása: <http://www.magyarharangok.hu/kolozsvar.html>

2.4.2. Evangélium témáját feldolgozó vers

„Hát ti, kinek tartotok engem?” (Mt 16,15)
Losonczy Léna – Hallod-e...

Hallod-e, hogy zörget Jézus,
kopog szíved ajtaján?
Bebocsátást kér tetőled
új életed hajnalán.

Ajtódat nyitni belülről
lehet csak, ott a kilincs.
Törd fel a zárat, s meglátod,
szabad vagy, hull a bilincs.

Nem töri rád soha ajtód,
várja, hogy nyisd ki magad.
Nem küld el bűnöst magától,
hívd be, s szívedbe fogadd!

Más lesz az életed útja,
boldog leszel ideleenn.
Szeretet tölti be szíved,
s vár rád a menny odafenn.

<https://keresztyenversek.wordpress.com/category/szerzok-szerint/losonczy-lena/>

Kép forrása: facebook

„Boldog vagy Simon, Jónás fia, mert nem a test és a vér nyilatkoztatta ki ezt
neked, hanem az én mennyei Atyám.” (Mt 16,17)

Köszönöm, Uram!

Uram, éreztem, szóltál hozzám
– így szólítottál: gyermekem! –
templomodban megérintettél,
hol némán hajtottam fejem.
Köszönöm, Néked, Istenem!

Uram, tudom, kiválasztottál,
veszni bárányod nem hagyod.
Mikor fájdalomban gyötrődtem,
Te bekötötted a sebem.
Köszönöm, Néked, Istenem!

Uram, fényt adtál a látásra,
örülni szép természetén.
Csodálni égen-földön látszó
hatalmadra nyitod szemem.
Köszönöm, Néked, Istenem!

Uram, engedtéül új tavaszt még,
megtartottál kegyelmesen.
Virágszirmoknak záporában
látom, irgalmad végtelen.
Köszönöm, Néked, Istenem!

Uram, vezess Szent Lelked által,
ne lakjon bennem félelem.
Golgotán, Fiad szent vérével
megmentette az életem.
Köszönöm, Néked, Istenem!

Uram, ingó hitem táplálod,
ajkamra szót adsz szüntelen.
Igédde hadd hirdessem másnak:

tart még a földi kegyelem.
Köszönöm, Néked, Istenem!

Uram, engedd, hogy küldetésem
teljesítsem hálatelten.
S ha erőm fogyva Hozzád térek,
végső sóhajom ez legyen:
– Köszönöm, Néked, Istenem!

Forrás: <https://keresztyenversek.wordpress.com/category/szerzok-szerint/losonczy-lena/>

Kép forrása: <http://utolsoidok.blogger.hu/2013/08/03/megteres>

2.4.3. Evangéliumhoz kapcsolódó foglalkozások

Élménypedagógiai feladat közösségi alkalomra, szentmise előtti vagy utáni evangélium feldolgozásra

*„Simon Péter válaszolt: „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.”
Erre Jézus azt mondta neki: „Boldog vagy Simon, Jónás fia, mert
nem a test és a vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az én
mennyei Atyám. Ezért mondom neked, hogy **te Péter vagy, és én
erre a sziklára építem Egyházamat, s a pokol kapui nem vesznek
erőt rajta.** Neked adom a mennyek országának kulcsait: Amit
megkötasz a földön, meg lesz kötve a mennyben is, és amit feloldasz
a földön, fel lesz oldva a mennyben is.” (Mt 16,16-19)*

Játék: Péter kulcsa

Korosztály: 6-80 éves korig keverten

Kellékek: létszámnak megfelelő számú kulcs és egy kendő

Játékidő: létszámtól, élőtorpedó elhelyezkedéstől függ. Fél-egy óra megbeszéléssel együtt.

Létszámkorlát: nincs. Bátran képezhetünk vegyes csoportokat.

Cél: Jézus képviselőivé válni, tudatosítani a tőle kapott küldetésünket.

Feladat: Zenére vagy anélkül járjon körbe a csoport. Találkozáskor jobb kezükkel pacsizhatnak is kapcsolatfelvétel céljából.

Mindenkinél legyen egy kulcs. Megtehetjük ezt úgy, hogy használaton kívüli kulcsokat osztunk, papírra rajzolt kulcsokkal vagy úgy, hogy mindenki használja a saját kulcsát a kulcstartójával együtt, hogy könnyen visszakerülhessen majd a gazdájához. Ez utóbbi a

legelőnyösebb megoldás a feladat célját tekintve. A vezetőnél lévő kulcs azonban legyen krisztogrammal megjelölve és mondja ezt: „*Ez Péter kulcsa, és azért szereti, mert Jézus bízta rá.*”

A vezető jelzésekor vagy a zene leállításakor keressünk magunknak egy párt és adjuk át neki a nálunk lévő kulcsot úgy, hogy megnevezzük: „*Ez X kulcsa és azért szereti, mert...*”. Ő átveszi a nálunk lévő kulcsot és átadja nekünk a nála lévő kulcsot, majd tovább haladunk tetszőleges irányba. A következő felszólításkor vagy zenemegállításkor a kapott kulcsot kell továbbadnunk: „*Ez XY kulcsa és azért szereti, mert...*”. Cseréljünk legalább 4-5 alkalommal párt, majd álljunk nagy körbe.

Egy önként jelentkezőnél kezdjük a nála lévő kulcsról tett ismeretátadást! Elmondja, hogy mit tudott meg róla, majd megkérdezzük, hogy ki tud még valamit az adott tárgyról? A beérkező információk meghallgatása után megkérdezzük a tulajdonost, hogy felismeri-e a kulcsát? Ha a tulajdonos felismeri, bekötjük a szemét egy kendővel.

Ezt követően élő torpedópályát képezve mindenki tetszőleges helyet keres magának, de úgy, hogy minél többen akadályozzák a bekötött szemű útját, de az új helyről játék közben már senki más nem mozdulhat. A bekötött szemű tulajdonosnak úgy kell eljutnia a kulcsáért, hogy csak a legelső kulcsismertető utasításait követheti. Közben a többiek hangosan beszélgetnek, és tetszőlegesen fals információkkal is bombázzhatják őt – ahogy a gonosz erői és a bennünk rejlő hajlamok is igyekeznek eltéríteni minket Jézus

közeléből és a helyes útról. A bekötött szemű testi épségére azonban nagyon vigyázzunk!

Mielőtt azonban célba érne, a kulcsot átadó érintse meg a kulcsért menő két vállát és mondja azt: „*Rád bízom a mennyország kulcsát. A Te feladatod az, hogy engem (Jézust) képviselj ott, ahova ez a kulcs bebocsátást nyújt. Vállalod ezt?*” Az igen elhangzása után a kulcs tulajdonos visszakapja a kulcsát – „Legyen így!” jó kívánság kimondásával, majd levesszük a szeméről a kendőt és a nála lévő kulcs ismertetésével folytatódik a kör. Ha azonban nem mer igennel válaszolni, módosítsuk a kérdést például így: „*Megpróbálsz a béke, az öröm és a szeretet légkörét kialakítani ott, ahova ez a kulcs ajtót nyit neked?*”

Ismét megszólalhat mindenki, aki a játék során találkozott az adott kulccsal, ismét bekötjük az adott kulcs tulajdonosának a szemét, élő torpedópályát alakítunk egészen addig, amíg mindenki vissza nem kapja a saját kulcsát.

Ezt követően üljünk le egy nagy körbe, és beszélgessünk – akár a Krisztogrammal megjelölt kulcs egymásnak adogatásával.

Bemelegítő kérdések:

- Hogy érezted magad a játék során? Milyen érzések voltak Benned?
- Mi volt a legnagyobb élményed?

Irányított kérdések:

- Milyen érzés volt a kulcsért menni?

- Milyen érzések voltak benned, amikor fals információkat kiabáltál?
- Milyen érzés volt benned, amikor a kulcsért jövő irányítójává váltál?

Életre váltás:

- Szerinted mit kell tenned ahhoz, hogy a békét, az örömet és a szeretetet, vagyis Jézust képviseld napról-napra ott, ahova ezzel a kulccsal belépsz?

Csendben és türelemmel hallgassuk meg egymást, hiszen nem csak ötleteket kapunk ezáltal, de egymást is segíthetjük a találkozásainkkor visszakérdezve: „*Amikor hazamentél, sikerült Jézus küldöttévé válnod?*” „*Mit változtattál a játék óta a hozzáállásodon?*” „*Sikerült egy picit javítanod az otthoni légkörön?*”

Énekekkel és hálaadó imádsággal zárjuk az alkalmunkat.

pl. **Jézus, megígérted azt** (Kisközi énekeskönyv, J4; Zöld könyv 309. ének)

Kotta:

http://bmkik.weebly.com/uploads/2/6/5/1/26512959/kasz_kotta_nagy.pdf 162. ének

vagy

Csiszér László – Ó Uram, a Te Igéd lámpás

Kotta: <http://www.keresztenydalok.hu/enekek/ouramateigedlampas>

Forrás: Kalandok és álmok élménypedagógia foglalkozás alapján saját formáció

Kép forrása: <http://bulibarlant.blogspot.hu/2016/03/jatekotletek-bulikra.html>

Templomi feladat „A” év évközi 21. Vasárnapjához

A szentmisén, a hittanórákon, a szüleid, a nagyszüleid és az imádság által már sok mindent tudhatsz Jézusról. Képzeld el azt a pillanatot, amikor tanítványaitól megkérdezte Jézus: *„Hát ti, kinek tartotok engem?”* . Képzeld el, hogy ma tőled kérdezi ugyanezt: *„Hát TE kinek tartasz engem?”*

Ha megtaláltad a választ, rajzold le Jézust erre a képre! Ha elég bátor vagy, akár saját magadat is rárajzolhatod a képre éppen úgy, ahogy elképzeled a Jézussal való találkozásodat. Engedd szabadjára a fantáziádat és igyekezz megfogalmazni, hogy személyesen Te kinek tartod Jézust az életedben? Ő a barátod? A megmentőd? A Téged a világon legjobban szerető? A teremtd? Ki Ő neked?

Jézus, Te vagy az én:

.....

„Hát TE kinek tartasz engem?”

2.4.4. Evangéliumhoz tartozó festmények

Perugino: A kulcsok átadása Péternek (1481–1482, Sixtus-kápolna)

Raffaello Santi. Leghíresebb képe a kulcsok átadását ábrázoló freskója, mely a Sixtus-kápolnát ékesíti. A festmény kiváló példája a reneszánszban kifejlesztett egy iránypontos perspektivikus ábrázolásnak.

Pietro Peruginoumbriai származású reneszánsz festő. Andrea del Verrocchio műhelyében tanulta meg a festészet fortélyait, Leonardo da Vincivel együtt. Perugino volt az egyik legkorábbi itáliai művész, aki az olajfestés technikáját alkalmazta. Számos vallásos témájú freskót, tábla- és vászonképet alkotott. Tanítványai közül került ki

2.5. Kérdések az evangéliumhoz

Kinek valloam én magam Jézust? Ki számomra Jézus?

3. Oratio – imádság

3.1. A szentmise első könyörgése

Istenünk, a te kegyelmed ajándéka,

Hogy híveid egy akarattal követnek téged.

Add népednek, hogy szeressük, amit parancsolsz,

vágyakozzunk arra, amit ígérsz,

és e világ változandóságai közepette

szívből ragaszkodjunk hozzád,

akiben megtaláljuk igazi örömünket.

A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által,

aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben,

Isten mindörökkön-örökké.

3.2. Szerzetes közösségek imája:

„És ti kinek tartotok engem?” - „És te, te kinek tartasz engem?”

Jézus, újra meg újra meghívsz, hogy bátran magamhoz engedjem a kérdésedet... és észrevegym: Te ismét új arcodat mutattad meg nekem. Hívsz, hogy megtanuljam: mit jelent valóban HINNI, a hétköznapiakban is egészen ráhagyatkozni mindarra, amit eddig feltártál önmagadból nekem – ráhagyatkozni szeretetedre, arra, hogy semmi sem idegen Tőled bennem... és embertársaimban.

És megengedni, hogy újra meg újra kimondd, hogy Te kinek tartasz engem, mit jelentek számadra. És félelem nélkül befogadni szavaidat, és belebocsátkozni mélységeibe – hogy létté legyen bennem.

Boldogasszony Iskolanővérek (SSND)

4. Contemplatio – szemlélődés (fotók)

Sunset behind Capitol Peak, Elk Mountains, Colorado. Photo © copyright by **Jack Brauer**. (Naplemente a Capitol-csúcs mögött, Colorado, Elk-hegység)

5. Condivisio – megosztás

5.1. Örömhír megfogalmazások

Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy...

Péter hitvallása számomra is biztos viszonyítási pontot jelent az életemben.

6. Actio, operáció – tettekre váltás

6.1. Tanúságtétel megfogalmazások

Engem ez az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy...

Szeressem és tiszteljem Péter utódát: a mindenkori római pápát!

Imádkozzam érte, hallgassam, olvassam tanítását!

